

Publicerad 2014-03-21 12:32 av lodjuret/seglare

*Jag har så märkliga drömmar, en del verkar dock ta priset. Pulitzerpriset kanske de inte precis tar, men inte långt ifrån vad jag tycker mig förstå. *står för odelad novell. **står för novell med luftigt uppdelad text i små sjok.*

Den märkliga drömmen*

Jag drömde att en kväll då jag som vanligt satt vid datorn och hade teven på, det kom en rapport på nyheterna om en lag som skulle komma. Den handlade om att det skulle bli förbjudet att ta bilder på offentlig plats om där fanns andra människor som kom med på bilden och inte först tillfrågats om de ville vara med på bild. Jag såg då framför mig hur alla bevakningskameror skulle bli meningslösa. Att det inte skulle gå att visa sportevenemang eftersom de i stort sett alltid har publik och att det skulle blir svårt att göra en vanlig spelfilm med vyer över en vanlig allmän plats som en stad och även mindre orter. Det skulle bli svårt för journalister att i realtid rapportera från olika offentliga platser över hela vår jord och man som polis skulle tvinga alla turister exempelvis att redovisa sina bilder på resa, så att det inte förekom andra människor än dem själva på deras filmer och bilder då de åkte hem igen. Det verkade vara en lag som skulle lamslå stora delar av det samhälle vi är vana vid. Man kan då tänka sig exempelvis de trafikkameror som skall kunna se till att avgifter tas ut genom att bilar trafikerar gatorna, eller exempelvis kör för fort. Hur ersätter man alla de människor som kommer med på bild, av misstag och hur skulle rättsväsendet handskas med alla dessa ärenden? Jag förstod att det måste ha varit en dröm, även om jag inte minns att jag skulle ha drömt den, utan först fick för mig att jag faktiskt sett ett inslag om detta på teve. Jag kan förstå hur lagstiftaren har tänkt, på sätt och vis. En sådan lag är till för att skydda den enskilde mot oönskade tillfällen att hamna på bild, vilket måste kännas obehagligt. Som att exempelvis bli fotograferad eller filmad i sitt eget hem, genom ett fönster av grannen, då man som privatperson råkar gå omkring mer eller mindre lättklädd. Tänk vilken mardröm ändå. Den var nästan lika hemsk som när jag förstod att det skulle komma att bli lagligt att sätta upp övervakningskameror i stort sett överallt i samhället. Man kan undra hur det skulle gå med en sådan lag om den skulle verka retroaktivt femtio år bakåt i tiden, dessutom. Tänk bara på alla bilder och filmer som tagits under denna tidsperiod och alla fotoböcker som gjorts under denna tid. Det skulle allt bli ett mäktigt bokbål, här i lilla Sverige. Om dumheten bara skrivs under på av tillräckligt många så skulle den komma att slå igenom i stort sett överallt. På sätt och vis är jag obekväm med all frihet vi har att inte ha staten som ser efter oss. När det kommer till exempelvis avregleringen på alla områden som skola, sjukvård, telefoni och elektricitet. Jag längtar tillbaka till den tiden, så det bara skriker om det. Varför kan man inte både ha staten som föräldrar och vårdtagare och samtidigt få en smula personlig frihet? Skall det då vara så omöjligt?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten